

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

form er, at bygherrens økonomiske interesse og risiko er væsentlig større end ved andet støttet byggeri, og at der herved er skabt en sandsynlighed for, at det vil drive byggeomkostningerne ved dette byggeri ned. Jeg tænker ikke blot på, at byggeriet måske kan blive billigere ved, at bygherren f. eks. foretrækker kakkelovne i stedet for centralvarme, fordi han ikke har råd til merudgifterne ved centralvarme, men jeg tænker også og navnlig på bygherrens interesse i streng økonomi under arbejdets udførelse. Det lån, der kan fås fra staten, er som nævnt ikke sat i forhold til de faktiske byggeomkostninger, men til tilsagnet om lån fra kreditforeningen, sådan at man ikke for at få et større lån har nogen interesse i høje byggeomkostninger. Det er muligt, at det ærede medlem hr. Lorentzens forslag om, at sparekasserne kunne danne et nævn, der foretog visse objektive vurderinger, kunne gennemføres, og at man i så fald skulle kunne inddrage sådanne vurderinger under denne lovgivning, men som forholdene er i øjeblikket, tror jeg, at man må blive stående ved, at det er tilsagnet om lån fra en kreditforening, som er grundlaget for statens lån. Jeg skulle tage meget fejl, hvis det ikke vil vise sig, at et sådant hus vil kunne bygges 10—15—20 pct. billigere end vanlig. Ved dette forslags gennemførelse vil der på et begrænset område være foretaget skridt i den rigtige retning til imødegåelse af den dobbelte vanskelighed, at der bygges for lidt, og at det, der bygges, er for dyrt. En ordning som den foreslåede vil ansøre til at opføre nogle huse, der ellers ikke var blevet opført, og til at drive byggeomkostningerne ned.

Angående enkelthederne i forslaget skal jeg bemærke, at loven dog vist kun bør gælde for parcelhuse, en- og tofamilieshuse. Jeg tror også, at en sådan ændring vil fremkalde mere forståelse for dette lovforslag hos det ærede medlem hr. Ingvar Dahl. Det er disse huse, som mit parti har haft in mente, da vi udarbejdede skitsen til dette forslag. Det større byggeri må henvises til den almindelige støtte i byggestøttelovgivningen, indtil man måtte finde, at man bør ændre nogle af disse bestemmelser i den ene eller den anden retning. Ligeledes bør der vist også kun gives lån til huse eller lejligheder under en vis størrelse i lighed med, hvad tilfældet er for øvrigt byggeri, og det bør vel fremgå af loven.

Jeg har en betydelig indvending overfor lovforslaget. Når det fastsætter, at statslånet kun kan udgøre indtil 70 pct. af tilsagnet fra kreditforeningen, så forekommer

det mig at være altfor lavt. Det vil i reglen føre til, at kredit- og hypotekforeningslån plus statslån kun vil udgøre ca. 55 pct. af anskaffelsessummen, medens det efter min mening burde komme op på ca. 70 pct. af anskaffelsessummen, således at statslånet normalt svarede til kredit- og hypotekforeningslånet. Efter ministerens forslag vil der kræves en altfor stor kapital for at gå i gang med at bygge et hus, og forslaget vil derfor næppe få større betydning. For at bygge et meget beskedent hus til ca. 30 000 kr. vil det være nødvendigt at råde over en 16 000—17 000 kr., og det er der ikke mange af dem, der ønsker et beskedent hus, der gør. Derfor bør der kunne skaffes større lån, og det vil måske også være rimeligt at nøjes med en noget lavere rente end 5 pct. Der er for staten så ringe risiko forbundet med disse lån, at der kan gives noget tilskud i form af lavere rente, og jeg vil derfor mene, at renten ikke bør være over 4½ pct. Forøvrigt bør der vel også til mindre middele, til enlige mødre og til børnerige beboere, i de huse, der får lån efter de nye regler, kunne gives lempelser efter lignende bestemmelser, som gælder for andet støttet byggeri, og der bør derfor indføres bestemmelser i loven herom.

Jeg ønsker at præcisere, at når vi fra mit partis side har foreslået den nye låneordning, er det, som det vil fremgå af, hvad jeg allerede har sagt, ikke for at den skal træde i stedet for de gældende låneordninger, men derimod for at den skal være et supplement dertil. Hvad der bygges i henhold til den nye låneordning, må efter vor opfattelse ikke under nogen omstændighed formindske det almindelige byggeprogram. Det er et nyt initiativ, vi ønsker at kalde frem, og vi er ganske klar over, at dette supplement ikke i nogen måde løser de mange vanskeligheder, som byggesituationen iøvrigt i dag er ude for.

Jeg kan give tilslutning til forslaget om fritagelse for betaling af stempel- og tinglysningsafgift ved første overdragelse af en med salg for øje opført beboelsesejendom.

Jeg skal nu vende mig til de mere almindelige betragtninger vedrørende boligbyggeriet.

I det foregående år blev der kun påbegyndt 14 500 lejligheder, og i ministerens boligprogram er kun planlagt tilsagn til 16 000 lejligheder i år. Selvom man går ud fra, at det ikke går som i fjor, da boligprogrammet var 18 000 lejligheder og der påbegyndtes langt færre, men at der virkelig bliver påbegyndt 16 000 lejligheder, vil det sige, at der ikke i 2 år sker nogen reduktion af bolignøden, heller ikke efter det